

[Horn.]

der må være på en nordisk storlufthavn. Da vi i 1965 i Nordisk Råd traf beslutning om dette forhold, gik den ud på, at de nordiske lande skulle undersøge mulighederne for en fælles løsning af lufthavnsproblemerne i Øresundsregionen, herunder i første række undersøge mulighederne på Saltholm. Denne rekommandation er senere fulgt op af andre rekommandationer, og de seneste gange er det med henstilling til den svenske og danske regering om at tage sig af denne opgaves løsning. Svenskerne har nu ved forhandlingerne de to ministre imellem i november måned sagt fra over for lufthavnsanlægget, men vil til gengæld påtage sig at lave den faste forbindelse i K-M-linjen.

Vi ved, at der hos os selv har været forskellige synspunkter om disse ting. Nu og da synes jeg nok det har været en noget afsporet diskussion, der har været om de to projekter, som trafikmæssigt og trafikøkonomisk ikke har noget med hinanden at gøre. Det har noget med hinanden at gøre på den måde, at det er meget store investeringer, vi skal præstere så tæt på hinanden, og derfor har det naturligvis nationaløkonomisk betydning, at man ser det i sammenhæng, men ellers er der ingen sammenhæng mellem disse anlæg.

Som ofte fremført er vi i tidnød med hensyn til kapacitet for storlufthavnen, medmindre man vil gå ind for den tanke, at man skal rive tusinder og atter tusinder af boliger ned omkring Kastrup for at gøre plads for en udvidelse af Kastrup, og så ville man alligevel ikke nå til at have en tilstrækkelig kapacitet på området. Det var vel også det, der gjorde, at det store flertal af folketingets medlemmer i 1969 besluttede, at vi skulle flytte til Saltholm på et eller andet tidspunkt. Det er det, vi nu tager det næste skridt til at forberede.

Vi ved også, at miljøproblemerne på Saltholm er af overordentlig stor betydning. Det er nødvendigt, at borgerne dér ved, om det er alvor, eller det ikke er alvor. Jeg mener, at det er at føre Amagerboerne bag lyset, hvis man vil påstå, at vi nu får nogle lydsvage fly, og så er man ude over hele det problem. Vi får nok nogle mere lydsvage fly, men vi får dem ikke så lydløse, som mange forestiller sig. Dertil kommer, at den mestøj, der følger af den stigende trafik, uden

tvivl langt vil overstige det, man kan formindske støjen med igennem de forbedrede fly. Der er i alt fald ingen tekniske oplysninger i dag, som modbeviser det, jeg her giver udtryk for.

En anden ting, vi i høj grad må tage sigte på, er selve lønsomhedsprincippet, og når vi i Nordisk Råd så stærkt gik ind for Saltholmprojektet, var det navnlig ud fra den betragtning, at nordisk industri, nordisk turisme og andre erhverv er så afhængig af en effektiv storlufthavn her i Øresundsområdet. Vi har store relationer, større end de fleste andre lande, ud til den store verden, og vi ved, at vi ikke geografisk kan ændre på det forhold, at Øresundsregionen er og må være kraftcenteret for de nordiske lande også i fremtiden.

Selv om vi nu er i den situation, at Danmark alene skal løse denne anlægsopgave, er det ikke anderledes, end at vi vil kunne opnå en rimelig lønsomhed, endog hurtigere, end man troede for få år siden. Vi har en tommelfingerregel, der siger, at lufthavne vil give underskud de første 10 år efter, at de er taget i brug, men her synes altså at være en effektivitet, som gør, at dette årsmål kan bringes ned.

Jeg har ikke overset, at der er nogle økonomer, som mener, at folketinget let kommer til at handle lidt i blinde her, at man ikke har taget tilstrækkelig ekspertise udefra med ved vurderingen af disse ting. Jeg ved ikke, om det er sådan en slags næse, man fra de udenforstående har tænkt at tildele de økonomer, både danske, svenske, amerikanske osv., som ministeriet har benyttet sig af. Men i alt fald kan jeg sige, at jeg er temmelig overbevist om, at udvalget, når man kommer til at drøfte alle disse ting, gerne modtager belæring, hvis der er nogle udenforstående, som kan tilføre denne sag nye oplysninger, som kan forbedre og billiggøre selve arrangementet.

De tekniske og anlægsmæssige problemer skal jeg ikke komme nærmere ind på. Det egner sig udpræget til udvalgsarbejde, som vi må bruge megen tid til, og vi har i udvalget forberedt os på ved at holde mindst to møder om ugen at kunne gå i gang med disse ting.

Jeg havde den fornøjelse i 1967 at få fastslået, at Saltholm geologisk var anvendelig til anlæg af den nye lufthavn. Det gjorde